

Όταν η φύση γίνεται σχέση (Ιερόν Ευχέλαιον) (π. Λίβυος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Σήμερα στις εκκλησιαστικές κοινότητες της ορθόδοξης εκκλησίας, οι πιστοί προσέφεραν λάδι, στάρι και κερί. Τα εναπόθεσαν στα χέρια του ιερέα, με μάτια όλο προσδοκία. Ελπίδα που πηγάζει από πόνο και αδιέξοδα φρικτά. Και μέσα από την κτίση, την τροφή τους, θα ζητήσουν κοινωνία με τον Θεό. Η τροφή του κόπου και του μόχθου τους θα γίνει αίτημα κοινωνίας με τον Θεό. Σχέση με την Αιτιώδη Αρχή της ύπαρξης.

Είναι τόσο σημαντικό, όμορφο και σωτήριο, ότι στην ορθόδοξη εκκλησία, η κοινωνία με τον Θεό δεν γίνεται μέσα από ιδέες, ιδεολογήματα, απόψεις, ρητορείες, ηθικές πειθαρχίες και κατορθώματα, αλλά μέσα από την άθληση μιας σχέσης. Σχέσης πνευματικής και σωματικής, ρεαλιστικής, βαθιά ανθρώπινης και φιλάνθρωπης.

Ο Θεός κοινωνείται στο κρασί και το ψωμί, στο νερό, το λάδι, το κερί, στην σωματική «μετάνοια», στο σταύρωμα του κορμιού, στο άναμμα του καντηλιού, στον αγιασμό, το ευχέλαιο, την θεία κοινωνία. Ο «όλος» άνθρωπος αναγνωρίζει

τον Θεό μέσα στην κτίση.

Δεν είναι ανάγκη να φύγεις από το κόσμο για να γευθείς την Παρουσία του Θεού. Τον γνωρίζεις μέσα στην κτίση αφού ο κόσμος έχει γίνει σχέση μαζί του. Αυτό δηλαδή που γίνεται μέσα στην εκκλησία. Η ζωή αναφέρεται ως δώρο και ευχαριστία προς τον Θεό. Τα πάντα γίνονται σχέση μαζί Του.

Εάν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε καταλαβαίνουμε ότι ούτε ο θάνατος μπορεί να αναστείλει αυτή την σχέση, μια και ο Χριστός μετέβαλε τον θάνατο, σε Πάσχα, σε πέρασμα. Δηλαδή τι γίνεται με την Ανάσταση του Χριστού; Ο Χριστός δεν νικάει τον θάνατο επειδή διαθέτει υπερφυσικές δυνάμεις. Ο Χριστός νικάει τον θάνατο διότι τον μεταβάλλει σε σχέση με τον Θεό. Στην Ανάσταση έχουμε την σχέση να νικάει την φύση. Ακόμη και ο θάνατος έγινε αιτία αναφοράς και σύνδεσης με τον Θεό και το θέλημα Του. Η ζωή νικάει τον θάνατο, γιατί η σχέση είναι πιο δυνατή από την φύση.

Σήμερα λοιπόν στην εκκλησία «μυρωθήκαμε». Χριστήκαμε με το άγιον έλαιο του ευχελαίου, και δηλώσαμε με σωματικό και φυσικό τρόπο, ότι τα πάντα μέσα στην κτίση, μπορούν να γίνουν κοινωνία και αναφορά με τον Θεό. Μέσα σε μια σταγόνα λάδι, φανερώνεται ο Θεός και μας ανοίγει στην Θέα της βασιλείας Του.

Πηγή:<http://plibyos.blogspot.gr/>